

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi S. K.

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 5 stycznia 2007 r., sygn. I ACa 1004/06,

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie Kujawsko-Pomorskiemu

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 grudnia 2015 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt V ACa 192/15,

oddala zażalenie; zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa 1.800 (jeden tysiąc osiemset) zł kosztów postępowania zażaleniowego; nakazuje wypłacić radcy prawnemu A.Ł. z kasy Sądu Apelacyjnego w Gdańsku kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) zł powiększoną o należną stawkę VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 marca 2015 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku odrzucił skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 5 stycznia 2007 r. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że skarga została wniesiona po upływie terminu, o którym mowa w art. 408 k.p.c.

Skarżący zaskarżył powyższe postanowienie, zarzucając naruszenie art. 409 k.p.c. w zw. z art. 410 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny prawidłowo stwierdził, że skarga o wznowienie postępowania skierowana przeciwko prawomocnemu wyrokowi z dnia 5 stycznia 2007 r. została wniesiona po upływie pięcioletniego terminu wskazanego w art. 408 k.p.c., liczonego od dnia uprawomocnienia się tego wyroku, i z tego już powodu podlegała odrzuceniu. Upływ terminu pięcioletniego wykluczał skargę o wznowienie w zakresie podstawy ujętej w art. 403 § 2 k.p.c. Jednocześnie należy stwierdzić, że skargi nie oparto na podstawie w postaci braku należytej reprezentacji lub pozbawienia możliwości działania (art. 401 pkt 2 k.p.c.), co wyłączałoby działanie terminu określonego w art. 408 k.p.c. Samo powołanie się na rozpoznanie choroby pod postacią schizofrenii, nie jest wystarczające do przyjęcia, że w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 5 stycznia 2007 r. skarżący był pozbawiony możliwości działania, zwłaszcza że był w niej reprezentowany przez adwokata z urzędu.

Dlatego zażalenie podlegało oddaleniu, z obciążeniem powoda kosztami zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym (art. 394¹ § 2 w zw. z art. 398¹⁴ i art. 98 § 1 k.p.c.). O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu zażaleniowym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 6 pkt 6, § 12 ust. 2 pkt 2, § 15, § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

